

kommunal vandforsyning må en sådan i givet fald kunne kræves oprettet.

§ 15.

Denne bestemmelse understreger, at det er den enkelte kommunalbestyrelse der indenfor kommunens fastsætter vandprisen for den enkelte forbruger. Vandprisfastsættelsen og senere ændringer heri skal dog indberettes til Hovedstadsrådet.

For så vidt angår private fællesvandforsyninger sker prisfastsættelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativ med tilhørende takstblad for vandforsyningen, og efter indstilling fra og forudgående drøftelse med vandværkets bestyrelse.

§ 15.2. Den omhandlede indberetning af prisfastsættelsen til Hovedstadsrådet, medfører ikke en forpligtelse for rådet til at underkaste den enkelte prisfastsættelse en nærmere vurdering, ligesom der heller ikke tænkes at skulle gives en egentlig godkendelse af fastsættelsen. Derimod må det efter bestemmelsen forudsættes, at Hovedstadsrådet i givet tilfælde vil kunne optage en drøftelse med en kommunalbestyrelse, såfremt rådet måtte finde en prisfastsættelse for umiddelbar urimelig, og at spørgsmålet i tilfælde af uenighed må kunne forelægges miljøstyrelsen i henhold til § 16.

§ 15.3. Udvalget har her, på baggrund af sine drøftelser, været enig om, at uenighed om vandprisfastsættelsen i forbindelse med vandleverance fra én kommune til en anden skal kunne afgøres af en tredje instans, og et flertal i udvalget har her peget på Hovedstadsrådet.

§ 16.

Svarer til de gældende regler.

Indenrigsministeriets repræsentant i udvalget har tilsluttet sig udvalgets indstilling, idet det dog bemærkes, at ifølge loven om et Hovedstadsråd § 14, skal Hovedstadsrådet varetage planlægning af vandforsyningen samt efter bemyndigelse fra ministeren for forureningsbekæmpelse varetage vandfordeling og forestå udbygning og drift af vandforsyningen. Formålet med denne bestemmelse har været at tillægge Hovedstadsrådet flest mulige differentierede beføjelser – herunder også muligheden for selv at bygge vandindvindingsanlæg – med henblik på at sikre det samlede områdes vandforsyning.

Indenrigsministeriets repræsentant har som følge heraf anført, at man som udgangspunkt ville foretrække en løsning, hvorefter Hovedstadsrådet var berettiget til at fordele og i givet fald udnytte alle

forekomster af grund- og overfladevand, i det omfang udnyttelsen af sådanne forekomster ikke allerede var tillagt private eller offentlige anlæg. Indenrigsministeriet har dog samtidig anført, at man, under hensyn til de styringsmuligheder der foreslås tillagt Hovedstadsrådet, ikke på indeværende tidspunkt vil have afgørende indvendinger mod, at Hovedstadsrådets kompetence på dette område begrænses i forhold til, hvad der oprindeligt har været tanken. Indenrigsministeriet har dog samtidig understreget, at der dermed ikke er sket en opfyldelse af hovedstadsrådslovens målsætning inden for vandforsyningsområdet som beskrevet i § 14 i loven om et Hovedstadsråd, og at det kan blive aktuelt at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse i forbindelse med en kommende revision af hovedstadsrådsloven.

Mindretalsudtalelser.

Et medlem af udvalget, civilingeniør Hans Kaaris, Hovedstadsrådet, finder det i forbindelse med indstillingens § 4, hvorefter Hovedstadsrådet er berettiget til at fordele alle forekomster af grund- og overfladevand, nødvendigt, at der herudover også gives Hovedstadsrådet en subsidiær mulighed for selv at udnytte vandforekomster i hovedstadsområdet og herved for en selvstændig vandforsyningsdrift.

»Fire medlemmer af udvalget, overborgmester Egon Weidekamp, Københavns kommune, borgmester Lilly Helveg Petersen, Københavns kommune, borgmester A. Stæhr Johansen, Frederiksberg kommune og borgmester Jørgen Gotfredsen, Gentofte kommune, har i forbindelse med indstillingens § 15.3. fastholdt ønsket om, at spørgsmål om uenighed om vandprisfastsættelsen i forbindelse med levering af vand fra én kommune til en anden skal kunne indbringes for en voldgiftsret, idet Hovedstadsrådet må opfattes som et politisk magtorgan. Bestemmelsen foreslås herefter udformet således:

15.3. Såfremt der, i forbindelse med levering af vand fra én kommune til en anden, opstår uenighed om prisfastsættelsen, kan spørgsmålet af en af parterne indbringes for en voldgiftsret.

Voldgiftsretten sammensættes således, at hver af de implicerede kommuner udpeger en partsrepræsentant til voldgiftsretten, ligesom miljøstyrelsen udpeger en partsrepræsentant.

Voldgiftsrettens formand udpeges af præsidenten for Højesteret.

Formanden afgør som opmand sagen.